# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 42150**

гр. София, 29.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 34 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Тафров**

като разгледа дело номер **12903** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по депозирана жалба на „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представлявано от управителя В. С., чрез адв. Ц. В. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221025000567-091-001 от 18.08.2025 г. издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 1365 от 06.11.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчен период м. 06.2023 г. в размер на 101 530.92 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви за просрочие в размер на 28 868.39 лв.

В сезиращата съда жалба се излагат подробни аргументи за неправилност на РА, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорват се констатациите на органите по приходите, че издадените кредитни известия не отговарят на чл. 115 от ЗДДС. Твърди се отпадане на част от договорените строително-

монтажни работи и неизпълнение на довършителните дейности, съгласно сключено допълнително споразумение, поради което се налага издаване на кредитно известие, заради намаляването на облагаемата данъчна основа по вече извършена продажба от страна на данъчно задълженото лице. Сочи се, че всички кредитни известия са свързани с издадените от дружеството фактури към съответните платци и купувачи. На следващо място излага становище за спазен принципът на документална обоснованост по отношение на издадените кредитни известия, като всяко едно е за конкретна фактура, както и че може да бъде извършен анализ и хронологично проследяване на всяка една стопанска операция. Също така в жалбата се твърди, че при търговските отношения между страните се правят корекции в цените на доставките, когато има неизпълнение на задължения на някоя от страните, като чрез споразумения се констатират нередности по предадените обекти и се договаря размера на подлежащата на връщане сума, поради което всяко едно споразумение съдържа размера на върната сума, основанието за това връщане и е подписан надлежно от двете страните. Също така към всяко незавършено СМР има разписка за върнати суми. На следващо място се оспорват констатациите на ревизиращите за липса на сключени споразумения. В заключение е посочено, че дружеството жалбоподателя е водило изрядно счетоводство и са спазени основните счетоводни принципи. Моли съда да отмени ревизионния акт.

В съдебно заседание жалбоподателя - „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД се представлява от адв. В. с приложено по делото пълномощно. Поддържа жалбата по изложени съображения в нея. Моли съда да отмени РА като неправилен и незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП се представлява по делото от юрк. А., с приложено по делото пълномощно. Оспорва жалбата с позоваване на доводите, изложени в решението на административния орган за потвърждаване на РА. Моли съда да потвърди РА като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не взема становище по основателността на жалбата.

По делото са представени писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен.

Административен съд София-град, 34-ти състав след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна - адресат на РА, доколкото се установи, че с Решение № 1365 от 06.11.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите е върчено по електронен път на жалбоподателя на 11.11.2025 г., а жалбата до съда е постъпила, чрез административния орган на 20.11.2025 г., т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното

производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221025000567-020-001 от 06.02.2025 г. издадена от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на дружество „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задължения данък добавена стойност по ЗДДС за периода от 01.06 до 30.06.2023 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 21.02.2025 г. Срокът на ревизията е определен два месеца от връчване на заповедта. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК от Г., са издадени Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221025000567-020-002 от 16.04.2025 г., ЗИЗВР № Р-22221025000567-020-003 от 16.05.2025 г. и ЗИЗВР № Р-22221025000567-020-004 от 17.06.2025 г., като обхвата на ревизията и задълженията не са променяни. С последната ЗИЗВР е определен срок за приключване на ревизията 18.07.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221025000567-092-001 от 22.07.2025 г. връчен на жалбоподателя на 31.07.2025 г., с който е направено предложение за установяване на задължения по ЗДДС в размер на 126 381.59 лв., ведно със съответните лихви. Срещу констатациите описани в РД, от дружеството жалбоподателя, не е било подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаване на РА № Р-22221025000567-091-001 от 18.08.2025 г. издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор и Л. Д. П. - ръководител на ревизията при ТД на НАП – С., с който за „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е прието, че включените КИ в дневниците за продажби от него са издадени без основание, в противоречие на разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС и отразяването им в отчетните регистри по ЗДДС е довело до неправомерно намаляване на данъчната основа и начисления ДДС, поради което за м. 06.2023 г. са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 102 134.94 лв. и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви 28 868.39 лв. Ревизионният акт е връчен по електронен път на 25.08.2025 г.

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са извършили процесуални действия по реда на ДОПК, резултатите от които са приложени като доказателства към РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА и приетата от съда административна преписка. От органите на приходната администрация е установено е следното:

Основната дейност на жалбоподателя през ревизираният период е била продажба на недвижими имоти - апартаменти, магазини, ателиета и гаражи построени в поземлен имот с идентификатор 68134.1504.2509, УПИ квартал 1, с административен адрес [населено място],[жк], [улица]. За изграждането им е било издадено Разрешение за строеж № 207 от 12.08.2019 г. Сградата притежавала и Удостоверение за степен на завършеност № 111 от 21.12.2020 г. на Столична община по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ „груб строеж“, съгласно § 5, т. 46 от Допълнителните разпоредби на Закон за устройство на територията (ЗУТ), както и Разрешение за ползване № СТ-05-79 от 11.02.2022 г.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството са били връчени два броя искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) № Р-22221025000567-040-001 от 19.03.2025 г. и № Р-22221025000567-040-002 от 01.04.2025 г. в отговор на което са представени част от документите, описани и анализирани в РД.

С първото искане за представяне на документи и писмени обяснения от ревизираното дружество са изискани споразумения, за да бъде установено въз основа на какво се е наложило издаването на КИ. Представени били копия на допълнителни споразумения с дати от м. 05, м. 06 и м. 07.2022 г., в които е било посочено, че продажната цена се намалява с оглед на това, че не са извършени луксозни довършителни работи в общите части на сградата, както и довършителни СМР в обекта. Органите по приходите приели, че от приложените документи не ставало ясно как е изчислена пазарната стойност, какво е договорено между страните, съответно каква част не е изпълнена, какво включва и на база какви доказателства е формирана подлежащата на връщане сума. А също така и не били установени данни за неизпълнение на предварително договореното между лицата и жалбоподателя, поради което е прието, че състоянието, в което са предадени построените от ревизираното лице имоти е във вида, в който са били предварително договорени и не са констатирани нередности в тях, от което да произтичат действия по удостоверяване на това обстоятелство, както и връщане на суми. На последно място било констатирано, че всички споразумения и разписки към тях за върнати суми са издадени през 2022 г., а кредитните известия са от м. 06.2023 г. В представена обяснителна записка относно това разминаване в годините е посочено, че върнатите суми през 2022 г. и осчетоводени през 2023 г. е извършено поради текучество на персонал и техническо обновяване на работния софтуер.

С второто връчено ИПДПОЗЛ от 19.03.2025 г. от „ТОБО МЕТРО“ ЕООД са изискани копия на кредитни известия, но такива не са били представени.

На основание чл. 45 от ДОПК от органите по приходите са били извършени насрещни проверки на физическите лица Д. Д. с ЕГН [ЕГН], И. К. Б. с ЕГН [ЕГН], Г. Д. Б. с ЕГН [ЕГН] и К. Е. Ж. с ЕГН [ЕГН] – купувачи на нед. имоти от ревизирания субект, резултатите от които са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП), описани в РД.

Също така от органите на приходите е било и извършено посещение в офис на жалбоподателя, за което е бил съставен Протокол № 2128440 от 11.04.2025 г. Прегледани били част от копия на счетоводни документи, нотариални актове, фактури, банкови извлечения, а допълнително били изискани копия на всички фактури и кредитни известия, включени в СД през м.06.2023 г. с приложени към тях всички съпътстващи документи и оригинали на разписки за върнати суми. От ревизираното дружество не са били представени оригинали на разписки за върнатите суми за съпоставка с наличните копия, а само заверени копия на разписки за върнати суми, както и не са били представени копия на кредитните известия.

На жалбоподателя е била извършена и предходна ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 01.02.2021 г. до 30.04.2021 г. и от 01.04.2022 г. до 30.06.2022 г. приключила с издаване на РА № Р-22002224000925-091-001 от 04.11.2024 г., потвърден с Решение № 95 от 30.01.2025 г. на директора на дирекция ОДОП С. като с Протокол № П-22221424071479-040-001 от 16.04.2024 г. са приобщени доказателства събрани в хода на тази ревизия. Констатирано е, че за част от декларираните продажби, жалбоподателя е издал кредитни известия (КИ) към фактурите, а от

насрещните проверки на купувачите, по-голямата част от тях били заявили, че не са им възстановени суми и не са получили КИ, поради което е било прието, че КИ са издадени без основание.

Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани и анализирани в констативната част на РД. Въз основа на тях ревизиращите органи са преценили, че включените в дневниците за продажби от „ТОБО- МЕТРО“ ЕООД кредитни известия са издадени без основание, в противоречие на разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС и отразяването им в отчетните регистри по ЗДДС е довело до неправомерно намаляване на данъчната основа и начисления ДДС.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба с вх. № Ж-22-1102 от 03.09.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С Решение № 1365 от 06.11.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] е потвърдил Р-22221025000567-091-001 от 18.08.2025 г. , с който на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период м.06.2023 г. в размер на 101 530.92 лв. и лихви за просрочие в размер на 28 868.39 лв.

По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода й материали, представени са писмени доказателства.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Същата е приета по делото и не е оспорена от страните. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно, обективно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган - материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директор на ТД на НАП, издадена на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. ЗВР, както и последващите три ЗИЗВР са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Страните не спорят, че

заповедта за възлагане на ревизия № Р-22221025000567-020-001 от 06.02.2025 г., както и заповеди за нейното изменение ЗИЗВР № Р-22221025000567-020-002 от 16.04.2025 г., ЗИЗВР № Р-22221025000567-020-003 от 16.05.2025 г. и ЗИЗВР № Р-22221025000567-020-004 от 17.06.2025 г. са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт и РД, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По отношение на материалната законосъобразност на ревизионния акт, съдът съобрази следното:

Спорът между страните е кредитните известия включени в дневниците за продажби от „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД дали са издадени без основание, в противоречие на разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, което отразяване в отчетните регистри по ЗДДС е довело до неправомерно намаляване на данъчната основа и начисления ДДС.

С определението по доклада на делото от 22.01.2026 г., съдът е разпределил доказателствената тежест. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни - КИ за издадени без основание, в противоречие на разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, поради следното:

За процесният период 01-30.06.2023 г. дружество е издало фактура с № 69 от 19.06.2023 г. с контрагент М. И. С. ДО 2 603.33 лв. и ДДС 520.67 лв.; фактура с № 70 от 19.06.2023 г. с контрагент Т. А. Х. ДО 2 525.00 лв. и ДДС 505.00 лв.; фактура с № 74 от 19.06.2023 г. с контрагент К. Е. Ж. с ДО 2 525.83 лв. и ДДС 505.17 лв.; фактура с № 75 от 19.06.2023 с контрагент Е. Х. Бекярски с ДО 2 603.26 лв. и ДДС 520.65 лв., фактура с № 76 от 19.06.2023 г. с контрагент Г. Д. Б. с ДО 2 603.26 лв. и ДДС 520.65 лв.; фактура с № 77 от 19.06.2023 г. с контрагент К. Г. Т. с ДО 2 603.26 и ДДС 520.65 лв.; фактура с № 78 от 19.06.2023 г. с контрагент Х. А. А. с ДО 2 603.26 лв. и ДДС 520.65 лв.; фактура с № 87 от 21.06.2023 г. с контрагент Й. Д. Г. ДО 15 554.17 лв. и ДДС 3 110.83 лв.; фактура с № 89 от 21.06.2023 г. - контрагент В. Х. С. с ДО 8 083.33 лв. и ДДС 1 616.67 лв.; фактура с № 90 от 21.06.2023 г. - контрагент М. Б. Б. с ДО 8 592.50 лв. и ДДС 1 718.50 лв.; фактура с № 95 от 21.06.2023 г. – контрагент Я. И. Я. с ДО с 1 482.50 лв. и ДДС 296.50 лв.; фактура с № 110 от 21.06.2023 г. – контрагент Й. Д. Г. с ДО 77 199.17 лв. и ДДС 15 439.83

лв.; фактура с № 112 от 21.06.2023 г. – контрагент К. Г. Т. с ДО 16 852.50 лв. и ДО 3 370.50 лв.; фактура с № 117 от 21.06.2023 г. – контрагент Е. Х. Бекярски с ДО 19 261.67 лв. и ДДС 3 852.33 лв.; фактура с № 118 от 21.06.2023 г. - контрагент В. Х. С. с ДО 30 713.33 лв. и ДДС 6 142.67 лв.; фактура с № 120 от 21.06.2023 г. - контрагент И. П. И. с ДО 26 833.33 лв. и ДДС 5 366.67 лв.; фактура с № 121 от 21.06.2023 г. – контрагент Т. В. С. с ДО 39 910.00 лв. и ДДС 7 982.00 лв.; фактура с № 122 от 21.06.2023 г. – контрагент Х. А. А. с ДО 25 415.83 лв. и ДДС 5 083.17 лв.; фактура с № 125 от 21.06.2023 г. – контрагент М. Б. Б. с ДО 27 679.17 лв. и ДДС 5 535.83 лв.; фактура с № 126 от 21.06.2023 г. – контрагент Р. Ц. К. с ДДС 28 309.17 лв. и ДДС 5 661.83 лв.; фактура с № 130 от 21.06.2023 г. – контрагент К. В. В. с ДО 4 440.83 и ДДС 888.17 лв.; фактура с № 131 от 21.06.2023 г. – контрагент Д. А. Н. с ДО 18 713.33 лв. и ДДС 3 742.67 лв.; фактура с № 132 от 22.06.2023 г. – контрагент В. Г. Н. с ДО 25 415.83 лв и ДДС 5 083.17 лв.; фактура с № 134 от 22.06.2023 г. – контрагент А. Й. В. с ДО 22 387.50 лв. и ДДС 4 477.50 лв; фактура с № 135 от 22.06.2023 г. – контрагент С. И. С. с ДО 23 897.50 лв. и ДДС 4 779.50 лв.; фактура с № 136 от 22.06.2023г. – контрагент И. Д. Д. с ДО 1 730.83 лв. и ДДС 346.17 лв.; фактура с № 139 от 22.06.2023 г. – контрагент Д. Л. В. с ДО 23 109.17 лв. и ДДС 4 621.83 лв.; фактура с № 140 от 22.06.2023 г. – контрагент А. А. С. с ДО 23 971.67 лв. и ДДС 4 794.33 лв.; фактура с № 141 от 22.06.2023 г. – контрагент Т. А. Х. с ДО 23 054.17 лв. и ДДС 4 610.83 лв. Общата данъчна основа е в размер на 510 674.70 лв., а ДДС е в размер на 102 134.94 лв. Няма приложени нотариални актове за извършвани сделки през ревизирания период.

За съда представените фактури не съдържат изискуемата по чл. 114 от ЗДДС информация, а имено в тях не е посочен адрес на получателя на доставката. На второ място не е посочен конкретно и подробно вида на стоката/услугата, както и основанието за издаване на фактурата, а е посочена частична информация като името на получателя и ап./А, гараж, ПМ, склад и др. Фактурата също така не съдържа датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката, или датата, на която е получено плащането. Следва да бъде посочено и че представените фактури са издадени след 5-дневния срок, предвиден в разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от ЗДДС.

От дружеството жалбоподател са извършени продажби през 2021 г и 2022 г. на недвижими имоти с нотариални актове, както следва:

- Н. О. Ф. е купувач по Нотариален акт № 191 от 09.06.2022 г. със стойност на имота 51 046.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път за което е издадена фактура с № 29 от 14.12.2020 г. на обща стойност 51 046.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 18.06.2022 г. с 4 броя разписки за върнати суми в брой през м.06.2022 г. на обща стойност – 15 208.04 лв. ведно с издадени кредитни известия за м. 06.2023 г. - КИ № 71 от 19.06.2023 г. на стойност 1 326.00 лв. и КИ № 114 от 21.06.2023 г. на стойност 13 882.00 лв. или общо 15 208.04 лв.

- С. И. Р. и Р. И. Р. са купувачи по Нотариален акт № 75 от 26.03.2021 г. и НА № 54 от 16.06.2022 г. със стойност на имотите 47 269.00 лв., сумата е получена на четири пъти по банков път за което е издадена фактура с № 30 от 14.12.2020 г. на обща стойност 36 765.00 лв. ( сумата по фактурите е по-ниска с 10 504 лв. от тази по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 29.05.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в

брой през м.05.2022 г. на обща стойност 21 460.35 лв. ведно с издадени кредитни известия за м. 06.2023 г. - КИ № 72 от 19.06.2023 г. на стойност 1 326.00 лв. и КИ № 137 от 22.06.2023 г. на стойност -13 882.00 лв. или общо 10 953.00 лв.

- Н. Д. К. е купувач по Нотариален акт № 39 от 28.04.2022 г. със стойност на имота 59 640.00 лв., сумата е получена на три пъти по банков път за което е издадена фактура с № 40 от 16.04.2021 г. на обща стойност 59 640.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 16.05.2022 г. с 4 броя разписки за върнати суми в брой през м.05.2022 г. на обща стойност 17 767.00 лв. ведно с три издадени кредитни известия за м. 06.2023 г. - КИ № 73 от 19.06.2023 г. на стойност 2 652.00 лв., КИ № 92 от 21.06.2023 г. на стойност 582.00 лв. и КИ № 100 от 21.06.2023 г. на стойност 14 535.00 лв. или общо в размер на 17 769.00 лв.

- М. И. С. и Д. Д. Д. са купувачи по Нотариален акт № 40 от 28.04.2022 г. със стойност на имота 73 487.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 46 от 02.08.2021 г. и фактура 69 от 19.06.2023 г. на обща стойност 69 124.00 лв. ( общата сума по фактурите е по-ниска с 4 363 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 29.05.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в брой през м. 05.2022 г. на обща стойност 21 893.97 лв. ведно с издадено кредитно известие № 103 от 21.06.2023 г. на стойност 17 531.00 лв.

- К. Е. Ж. е купувач по Нотариален акт № 73 от 12.05.2022 г. със стойност на имота 88 593.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което са издадени три броя фактури с № 62 от 28.02.2022 г., с № 68 от 01.07.2022 г. и № 74 от 19.06.2023 г. Общата стойност по фактурите е по-ниска с 8 624.00 лв. от стойността по НА. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 26.05.2022 г. с 6 броя разписки за върнати суми в брой през м.05.2022 г. на обща стойност – 26 393.58 лв. ведно с издадени кредитни известия за м. 06.2023 г. - КИ № 108 от 21.06.2023 г. на стойност 12 554.00 лв. и КИ № 116 от 21.06.2023 г. на стойност 5 216.00 лв. или общо в размер на 17 770.00 лв.

- Г. Д. Б. е купувач по Нотариален акт № 81 от 13.05.2022 г. със стойност на имота 45 829.00 лв., сумата е получена по банков път чрез 11 превода, за което са издадени три броя фактури с № 55 от 10.01.2022 г., с № 66 от 28.02.2022 г. и № 76 от 19.06.2023 г.Стойността на сумата по фактурите е по-висока с 494.91 лв. от стойността по НА. Допълнително споразумение и разписки за върнати суми в брой не са приложени, представено е КИ № 128 от 21.06.2023 г. на стойност 13 992.00 лв.

- С. И. С. е купувач по Нотариален акт № 1 от 10.06.2022 г. със стойност на имота 48 934.00 лв., сумата е получена на три пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 38 от 13.01.2021 г. на обща стойност 48 934.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 18.06.2022 г. с 6 броя разписки за върнати суми в брой през м. 05.2022 г. на обща стойност 28 576.48 лв. и издадено кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 79 от 19.06.2023 г. на стойност 28 574.48 лв.

- Д. В. П. и А. Х. Х.-П. са купувачи по Нотариален акт № 137 от 20.04.2021 г. със стойност на имота 101 017.00 лв., сумата е получена, чрез три банкови превода, за което е издадена фактура с № 33 от 13.01.2021 г. в размер на 95 617.00 лв. (сумата по

фактурата е по-ниска с 5 400 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 11.06.2022 г. със 7 броя разписки за върнати суми в брой през м. 06.2022 г. на обща стойност – 33 869.61 лв. и издадени 3 броя кредитни известия за м. 06.2023 г. - КИ № 80 от 19.06.2023 г. на стойност 3 076.61 лв., КИ № 123 от 21.06.2023 г. на стойност 12 727.00 лв. и КИ № 124 от 21.06.2023 г. на стойност 12 683.00 лв. или всички в общ размер 28 486.61 лв.

- търговско дружество „НИБОЛ“ ЕООД е купувач по Нотариален акт № 63 от 26.02.2022 г., НА № 117 от 17.02.2022 и № 118 от 17.02.2022 г. със стойност на имотите 393 126.00 лв., сумата е получена, чрез единадесет банкови превода, за което са издадени фактура с № 1 от 21.10.2019 г.; фактура с № 2 от 21.10.2019 г.; фактура с № 4 от 12.11.2019 г.; фактура с № 5 от 14.11.2019 г.; фактура с № 6 от 14. 11.2019 г.; фактура с № 7 от 22.11.2019 г.; фактура с № 11 от 14.02.2020 г.; фактура с № 12 от 14.02.2020 г.; фактура с № 13 от 18.02.2020 г.; фактура с № 56 от 25.02.2022 г., фактура с № 57 от 25.02.2022 г.; фактура с № 58 от 28.02.2022 г. и фактура с № 59 от 28.02.2022 г. или общо всички в размер на 393 126.44 лв. Допълнително споразумение и разписки за върнати суми в брой не са приложени, издадено е КИ с № 81 от 19.06.2023 г. на стойност 6 756.49 лв.; КИ № 91 от 21.06.2023 г. на стойност 9 950.00 лв.; КИ № 97 от 21.06.2023 г. на стойност 82 511.00 лв.; КИ № 98 от 21.06.2023 г. на стойност 82 467.00 лв.; КИ № 99 от 21.06.2023 г. на стойност 23 578.00 лв. и КИ № 109 от 21.06.2023 г. на стойност 24 189.00 лв. или общо всички в размер на 229 451.49 лв.

- В. Н. Р. и Н. И. Р. са купувачи по Нотариален акт № 151 от 11.03.2021 г. със стойност на имота 87 000.00 лв., сумата е получена на три пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 43 от 07.07.2021 г. на обща стойност 83 016.00 лв. ( сумата по фактурата е по-малка с 3 984 лв. от сумата по нотариален акт.) Приложено е допълнително споразумение № 1 от 04.06.2022 г. с 6 броя разписки за върнати суми в брой през м. 06.2022 г. на обща стойност – 28 716.04 лв. и издадени три броя кредитни известия за м. 06.2023 г., както следва: КИ № 82 от 19.06.2023 г. на стойност 2 914.18 лв.; КИ № 93 от 21.06.2023 г. на стойност 731.00 лв. и КИ № 127 от 21.06.2023 г. на стойност 21 087.00 лв. или всички на обща стойност 24 732.18 лв.

- И. Н. и Г. П. Т. са купувачи по Нотариален акт № 47 от 02.03.2021 г. със стойност на имота 88 000.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 41 от 16.04.2021 г. на обща стойност 80 579.00 лв. (сумата по фактурата е по-малка с 7 421 лв. от сумата по нотариален акт.) Приложено е допълнително споразумение № 1 от 18.05.2022 г. със 7 броя разписки за върнати суми в брой през м. 05.2022 г. на обща стойност – 31 427.46 лв. и три броя кредитни известия за м. 06.2023 г., както следва: КИ № 83 от 21.06.2023 г. на стойност 2 914.18 лв., КИ № 101 от 21.06.2023 г. на стойност 20 624.00 лв. и КИ № 96 от 21.06.2023 г. на стойност 468.00 лв. или всички в общ размер 24 006.18 лв.

- Д. Г. Л.-Б. е купувач по Нотариален акт № 93 от 28.06.2022 г. със стойност на имота 78 503.00 лв., сумата е получена на четири пъти по банков път, за което са издадени фактура с № 54 от 22.12.2021 г. и фактура с № 60 от 28.02.2022 г. като общата сума по фактурите е по малка с 11 903.00 лв. от сумата по НА. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 14.07.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в

брой през м.07.2022 г. на обща стойност 23 387.65 лв. и два броя кредитни известия за м. 06.2023 г. КИ № 84 от 21.06.2023 г. на стойност 964.84 лв. и КИ № 113 от 21.06.2023 г. на стойност 10 520.00 лв. или двете в общ размер 11 484.84 лв.

- Д. Д. А. е купувач по Нотариален акт № 2 от 10.06.2022 г. със стойност на имота 81 403.00 лв., сумата е получена на два пъти пъти по банков път, за което са издадени фактура с № 34 от 13.01.2021 г. и фактура с № 44 от 01.07.2021 г. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 20.06.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в брой през м.06.2022 г. на обща стойност 24 251.33 лв. и два броя кредитни известия за м. 06.2023 г. КИ № 85 от 21.06.2023 г. на стойност 3 796.68 лв. и КИ № 111 от 21.06.2023 г. на стойност 20 455.00 лв. или двете в общ размер 24 251.68 лв.

- Н. Л. Б. е купувач по Нотариален акт № 38 от 20.06.2022 г. със стойност на имота 81 346.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 35 от 22.02.2021 г. в размер на 81 600.00 лв. (сумата по фактурата е по- голяма с 254 лв. от тази по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 02.07.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в брой през м.07.2022 г. на обща стойност 24 234.71 лв. и три броя кредитни известия за м. 06.2023 г. КИ № 86 от 21.06.2023 г. на стойност 2 887.00 лв.; КИ № 94 от 21.06.2023 г. на стойност 633.00 лв. и КИ № 129 от 21.06.2023 г. на стойност 20 968.00 лв. или всички на обща стойност 24 488.00 лв.

- Я. И. Я. е купувач по Нотариален акт № 94 от 28.06.2022г. със стойност на имота 65 269.00 лв., сумата е получена чрез седем броя банкови превода, за което е издадена фактура с № 53 от 01.11.2021 на стойност 62 735.00 лв. и фактура с № 95 от 21.06.2023 г. на стойност 1 779.00 лв. като сумата по фактурата е по-малка със 755 лв. от тази по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 03.07.2022 г. с 4 броя разписки за върнати суми в брой през м.07.2022 г. на обща стойност 19 444.63 лв. и два броя кредитни известия за м. 06.2023 г., както следва: КИ № 88 от 21.06.2023 г. на стойност 2 662.00 лв. и КИ № 138 от 21.06.2023 г. на стойност 16 028.00 лв. или всички на обща стойност 18 690.00 лв.

- И. К. Б., Д. С. Б. и Н. И. Б. са купувачи по Нотариален акт № 50 от 29.04.2022 г. със стойност на имота 41 545.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 42 от 10.05.2021 г. на стойност 34 800.00 лв. и фактура № 49 от 01.09.2021 г. на стойност 4 800.00 лв. (сумата по фактурите е по-малка с 1 945.00 лв. от сумата по нотариален акт). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 15.05.2022 г. със 3 броя разписки за върнати суми в брой през м. 05.2022 г. на обща стойност 12 377.31 лв. и е издадено кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 102 от 21.06.2023 г. на стойност 10 432.00 лв.

- К. В. Д. е купувач по Нотариален акт № 41 от 28.04.2022 г. със стойност на имота 45 571.00 лв., сумата е получена на два пъти по банков път, за което е издадена фактура с № 45 от 21.07.2021 г. на стойност 24 000.00 лв. и фактура № 47 от 01.09.2021 г. на стойност 21 571.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 11.05.2022 г. с 3 броя разписки за върнати суми в брой през м. 05.2022 г. на обща стойност 13 576.41 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 104 от 21.06.2023 г. на стойност 13 576.00 лв.

- Д. В. К. е купувач по Нотариален акт № 181 от 24.03.2021 г. със стойност на имота 71 000.00 лв., сумата е получена чрез три банкови превода, за което е издадена фактура с № 48 от 01.09.2021 г. на стойност 66 716.00 лв. (сумата по фактурата е по-малка с 4 284 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 22.05.2022 г. Няма приложени разписки за върнати суми в брой – на каса, но има представено кредитно известие за м. 06.2023 г., а именно КИ № 105 от 21.06.2023 г. на стойност 19 876.00 лв.

- П. Б. Д. е купувач по Нотариален акт № 95 от 28.06.2022 г. със стойност на имота 42 487.00 лв., сумата е получена чрез 6 броя банкови превода, за което е издадена фактура с № 50 от 01.09.2021 г. на стойност 18 600.00 лв. и фактура № 51 от 01.10.2021 г. на стойност 22 800.00 лв. ( сумата по фактурите е по-малка с 1 087.00 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 10.07.2022 г. с 3 броя разписки за върнати суми в брой през м. 07.2022 г. на обща стойност – 12 658.00 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 106 от 21.06.2023 г. на стойност 11 571.00 лв.

- С. Г. Куч е купувач по Нотариален акт № 48 от 29.04.2022 г., сумата е получена чрез 2 броя банкови превода, за което е издадена фактура с № 38 от 08.03.2021 г. на стойност 21 000.00 лв. и фактура № 39 от 16.14.2021 г. на стойност 21 283.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 23.05.2022 г. с 3 броя разписки за върнати суми в брой през м.05.2022 г. на обща стойност 12 597.22 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 гс № 107 от 21.06.2023 г. на стойност 12 597.00 лв.

- Х. М. М. и Е. Р. М. са купувачи по Нотариален акт № 58 от 17.03.2021 г. със стойност на имота 71 000.00 лв., сумата е получена чрез 3 броя банкови превода, за което е издадена фактура с № 37 от 08.03.2021 г. на стойност 68 215.00 лв. (сумата по фактурата е по-малка с 2 785.00 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 07.06.2022 г. с 5 броя разписки за върнати суми в брой през м. 06.2022 г. на обща стойност – 23 044.60 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 115 от 21.06.2023 г. на стойност 20 323.00 лв.

- Н. А. Д. е купувач по Нотариален акт № 83 от 13.05.2022 г. със стойност на имота 43 442.00 лв., сумата е получена чрез 2 броя банкови превода, за което е издадена фактура с № 36 от 08.03.2021 г. на стойност 43 442.00 лв. Приложено е допълнително споразумение № 1 от 14.06.2022 г. с 3 броя разписки за върнати суми в брой през м. 06.2022 г. на обща стойност 12 942.56 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 119 от 21.06.2023 г. на стойност 12 943.00 лв.

- П. Д. Н. е купувач по Нотариален акт № 865 от 11.05.2022 г. със стойност на имота 28 146.00 лв., сумата 28 144.39 е получена чрез банков превода, за което е издадена фактура с № 17 от 04.05.2020 г. на стойност 28 144.00 лв.(сумата по фактурата е по-малка с 2.00 лв. от сумата по НА). Приложено е допълнително споразумение № 1 от 06.07.2022 г. с 1 брой разписка за върнати суми в брой през м. 06.2022 г. в размер на 479.15 лв. и кредитно известие за м. 06.2023 г. с № 133 от 22.06.2023 г. на стойност 479.00 лв.

Данъчно кредитното известие е данъчен документ по смисъла на чл. 112, ал. 1, т. 2 от

ЗДДС, който съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС се издава при изменение на данъчната основа на доставката, за която е издадена фактура или при развалянето й.

Съгласно нормата на чл. 115, ал. 2 от ЗДДС известието се издава задължително не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство по ал. 1 като съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 4 от ЗДДС, освен реквизитите по чл. 114 от ЗДДС, известието към фактурата задължително трябва да съдържа и номера и датата на фактурата, към която се издава и основанието за издаване на известието.

Тълкуването на цитираните правни норми налага да се приеме, че за да породи желаните от издателя си правни последици, известието към фактура, първо, следва да е издадено при наличието на предпоставките по чл. 115, ал. 1 от закона (изменение на данъчната основа на доставката, за която е издадена фактура или при развалянето й) и второ задължително следва да съдържат определения от закона минимум от информация, съдържаща данни за конкретната стопанска операция и съответно позволяваща да се извърши преценка за правомерното развитие на данъчното правоотношение.

На първо място съдът констатира, че в конкретния случай КИ не отговарят на изискванията на чл. 115, ал. 4, т. 1 от ЗДДС, тъй като в нито едно от кредитните известия не се съдържа информацията за номера и датата на фактурата, към която е издадено известието, а по т. 2 от ЗДДС изискващо да бъде посочено основание е посочена оскъдна информация съдържаща име и обект като склад, апартамент, гараж с номер, но не и същинското основание.

На следващо място, съдът следва да посочи, че дори и когато документът е формално редовен от външна страна, а в настоящият случай и това не е лице, верността на удостоверените в него факти и обстоятелства, следва да се преценят въз основа на съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства, а не да се предполага поради това, че съдържа предвидените по закон реквизити. С оглед характера на извършените доставки, за да е налице КИ, годно да породи съответните правни последици, първо следва да се докаже, че доставката е развалена, поради което и възникналото данъчно събитие е обезсилено с обратна сила. За да се установи, че дадена доставка е развалена или частично развалена, следва да се отговори на първо място на въпроса какъв е нейният характер. За да е налице разваляне на дадена сделка към конкретна фактура, следва да е налице първоначална договореност за параметрите на сделката, търговска кореспонденция във връзка с изпълнението (доставка, проверка на извършеното и възражение за качество и/или параметри и т.н.) и най-сетне постигане на договореност за разваляне на сделката, като развалянето на сделката винаги е доброволно съглашение между страните по нея и не е свързано със съдебен акт.

Отбив от цената при продажбата на недвижим имот е възможна, ако той има недостатъци, които съществено намаляват неговата цена или годността му за обичайното потребление, съгласно разпоредбата на чл. 193 ЗЗД. За съда, по делото не се съдържат никакви данни за първоначалната договореност, за да бъде извършена съпоставка между договореното и извършено, от което да бъде установено каква част не е изпълнена. От дружеството жалбоподател са представени копия на допълнителни

споразумения, от които съдът констатира, че всеки един документ съдържа номер, дата на подписване (всички са от 2022 г.) между страните „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - „строител-изпълнител“ и от другата страна имената на съответния възложител, както и подписите на страните, като е посочен и нотариалният акт за покупко-продажба на недвижим имот към който е сключено допълнителното споразумение. В чл. 1 от споразумението е посочено, че „страните се споразумяват, с оглед на това, че не са извършени луксозни довършителни работи в общите части на сградата, както и довършителни СМР в обекта, посочен в гореописания нотариален акт, общата продажна цена се намалява със стойността на неизвършените СМР.“, чл. 2 съдържа „за всяка отделна СМР се издава квитанция за върнатата сума от страна на „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД в полза на ... “( като е посочено името на лицето, което е страна по допълнителното споразумение), а в чл. 3 е посочено, че „настоящото Допълнително споразумение влиза в сила с подписването му и представлява неразделна част от горе упоменатия нотариален акт.“ От така приложените споразумения може да бъде изведено само че не са извършени луксозни довършителни работи и довършителни СМР, но никъде не е посочено какви са те, както и каква е цената с която се намалява общата продажна цена, как е изчислена същата - процентно според общата част на имота ли е или равна стойност за всеки един имот, каква е била цената на имота преди дружеството да установи, че не може да изпълни СМР, въз основа на какви стойности е определена стойността на неизвършените СМР и какви са неизвършените дейности и най напред тези луксозни и довършителни работи и довършителни СМР били ли са уговорени преди това.

На следващо място съгласно изричната разпоредба на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС дерогираща изискванията на чл. 124, ал. 4 от ЗДДС „независимо от ал. 4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени“. Дисциплинирането на получателя с посочения срок е обяснимо предвид задължението му да бъде внесен в държавния бюджет данъчния кредит. В случая разписките са издадени през 2022 г., а КИ едва през 2023 г. и по този начин при по-късно отразяване на кредитното известие в дневниците за покупки от жалбоподателя е нарушен фискалния баланс.

От представените копия на разписки с дати от м.05, м. 06, и м. 07 2022 г. и м.06.2022 г., също не може да бъде установено какви са неизвършените СМР и как е изчислена цената за върната сума. Разписките съдържат дата, имена на възложителя, сумата, която възложителя получава, подписи на възложител и изпълнител, номер и дата на нотариалният акт за покупко-продажба на недвижим имот. Също така във всяка от разписките е записано: „... получих заплащане от „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.‘,[жк], [улица], офис 1, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, представлявано от Управителя Г. И. Ш., наричано за краткост Строител-Изпълнител“ като е отбелязано, че сумите са върнати в брой.

На следващо място от приложените доказателства по делото се установява, че има приложени и разписки за върнати суми за които не са издавани КИ (3 бр. разписки на името на Т. А. Х., 14 бр. разписки на името на Е. Х. Бекярски, 13 бр. разписки на името на К. Г. Т., 3 бр. разписки на Х. А. А., 5 бр. разписки на името на В. Х. С. и Р. Т. И. и др.).

Също така по някои от приложените нотариални актове, няма сключени допълнителни споразумения и не са издавани КИ по НА № 53 от 22.06.2022 г. на името на Й. Д. Г. и за НА № 64 от 23.06.2022 г. на името на Д. К. В., от което за съда буди не разбиране по тези два нотариални акта как за тези недвижими имоти извършени ли са „луксозните довършителни работи в общите части на сградата, както и довършителни СМР на обекта“, и може ли за тях да са извършени такива, а за останалите недвижими имоти за които са издадени допълнителни споразумение да не са били извършени луксозни довършителни работи в общите части. Ако пък за НА № 53 от 22.06.2022 г. и за НА № 64 от 23.06.2022 г. също не са били извършени всички довършителни работи защо с тези възложители не е сключено допълнително споразумение.

Настоящата инстанция следва да посочи и, че жалбоподателя е издавал и КИ без да има сключено допълнително споразумение, тъй като такова не е представено по делото, както без представени разписки за върнати суми - по НА № 81 от 13.05.2022 г. е издадено КИ № 128 от 21.06.2023 г. на стойност 13 992.00 лв., по НА № 63 от 26.02.2022 г., по НА № 117 от 17.02.2022 и по НА № 118 от 17.02.2022 г. с купувач търговско дружество „НИБОЛ“ ЕООД също няма допълнително споразумение и разписки за върнати суми в брой , но са издадени КИ в размер на 229 451.49 лв., както следва: КИ с № 81 от 19.06.2023 г. на стойност 6 756.49 лв.; КИ № 91 от 21.06.2023 г. на стойност 9 950.00 лв.; КИ № 97 от 21.06.2023 г. на стойност 82 511.00 лв.; КИ № 98 от 21.06.2023 г. на стойност 82 467.00 лв.; КИ № 99 от 21.06.2023 г. на стойност 23 578.00 лв. и КИ № 109 от 21.06.2023 г. на стойност 24 189.00 лв. или общо всички в размер на 229 451.49 лв. По отношение НА № 181 от 24.03.2021 г. с купувач Д. В. К. няма представени разписки за върнати суми, но е издадено КИ № 105 от 21.06.2023 г. на стойност 19 876.00 лв.

Не следващо място е много важно да бъде отбелязано и че дружеството жалбоподател по време на ревизията не е предоставил издадените кредитни известия, а същите са представени в хода на съдебното производство, поради което и с оглед на гореизложено, настоящият състав намира КИ за издадени за целите на производството. Индиция за това е констатираното от вещото лице в експертизата, че във всички представени разписки, посочената като заплатената сума от строителя-изпълнител на възложителя е в максимален размер от 4 900 лв. Като в „случаите, при които сумата за възстановяване по допълнително споразумение надхвърля 4 900 лв., са съставени толкова на брой разписки в размер на 4900 лв., а за разликата е съставена отделна разписка, така че да се покрие изцяло размера на сумата за възстановяване“. По делото няма представени документи за върнати суми по банков път.

На последно място от жалбоподателя не са представени разходни касови ордери, от които да се установява, че сумите за които той претендира, че са дадени на възложителите, са пари, които са от касата на дружеството. Разписката може да служи, че лицето ги е получило, но в процесният случай и това не се установява в в РД с Протокол № П-22221424071479-040-001 от 16.04.2024 г. са приобщени доказателства събрани в хода на извършена насрещна проверка с УИН П-03002724073352 като К. В. Д. в обяснителна записка посочва, че не са и връщани суми; с Протокол № П-22221424071479-040-001/16.04.2024 г. са приобщени доказателства събрани в хода на извършена насрещна проверка с УИН : П-22221424071472 като Н. А. Д. е изпратил писмени обяснения входирани с вх. №59-‘00-631 от 09.09.2024 г., съгласно които „не са

му връщани пари от заплатените за апартамента закупен от „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД; с Протокол № П-22221424071479-040-001/16.04.2024 г. са приобщени доказателства събрани в хода на извършена насрещна проверка с УИН П-16002424075696 като И. К. Б. в писмените си обяснения уточнява, че не са му връщани суми и др.

По – горе в решението си съдът отбеляза, че към по-голяма част от приложени нотариалните актове са издадени фактури при които се наблюдава разминаване – стойността на издадената фактура е по-малка от стойността на недвижимия имот по нотариален акт, както има и такива при които стойността на фактура е по-голяма от стойността на нотариалния акт, единици са случаите при които е налице еквивалентност – за стойността на платените суми по банков път да е издадена фактура на същата стойност, липсват РКО, от което за съда следва че не е налице достоверно отразяване на финансовото състояние на дружеството. В подкрепа на изложеното е и заключението на вещото лице, което дава становище въз основа на анализа на документи, че за жалбоподателя „не може да се потвърди редовност на воденото счетоводство за ревизирания период“, както и че „не може да бъде направена обективна преценка доколко тези документи са относими към издадените фактури“.

С оглед на гореизложеното съдебния състав намира, че процесните кредитни известия са издадени без да са налице факти и обстоятелства, даващи основание за тяхното издаване. Доказателства, които да опровергаят констатираните обстоятелства на органите на приходната администрация не бяха ангажирани от страна на жалбоподателя, поради което КИ са издадени в противоречие на разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, а отразяването им в отчетните регистри по ЗДДС е довело до неправомерно намаляване на данъчната основа и начисления ДДС, поради което начисленият ДДС по издадените фактури в размер на 102 134.94 лв. е дължим. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания за невнесените в срок суми се дължи лихва, която правилно е начислена в размер на 28 868.39 лв. и РА като законосъобразен следва да бъде потвърден.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане, на Националната агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура е органът-ответник, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК (Изм. – ДВ, бр. 17 от 13.02.2026 г.), във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с § 5 и чл. 12 и 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съдът определя на 102. 26 евро.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представлявано от управителя В. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221025000567-091-001 от 18.08.2025 г. издаден от Т. Б. Г.

на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1365 от 06.11.2025 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период м. 06.2023 г. в размер на 101 530.92 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания са начислени лихви за просрочие в размер на 28 868.39 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА „ТОБО-МЕТРО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 1, представлявано от управителя В. С. да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 102.26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: